

Nhìn Lại Hiệp Định Elysée (3)

Tác Giả: Nguyễn Văn Lộc

Thứ Năm, 23 Tháng 10 Năm 2008 07:21

Phản Kịch Luận

Hiệp định này dù đã được ký kết long trọng như thế, nhưng ai cũng thấy rõ rằng công nhận một thực thể gian và thối nát chỉ để thỏa mãn nhu cầu của hai bên đã cam kết. Quả thực đúng là như vậy. Bộ Ngoại giao của hai nước đã ký kết hiệp định này để “mong manh” của Hiệp định. Ông cho rằng, để với người Pháp, Hiệp định ký xong thì coi như mọi trách nhiệm đã hoàn tất. Còn để với Bộ Ngoại giao thì Hiệp định ký xong mọi chuyện là giải quyết an toàn. Bởi vì phải trong bao lâu nữa mới có được các điều kiện để có một Quốc gia mới của gia đình gia đình đó chứ không phải làm chuyện, để các quốc gia và quốc phòng? Để với De Gaulle, hiệp định này là một bước tiến, một tiến bộ cùng nhau (aboutissement), nhưng để với những người Việt Nam, nó mới là điểm khởi đầu (départ).

Và tôi tự hỏi khi sau khi hiệp định được ký xong thì Bộ Ngoại giao đã có những công việc gì, đã làm gì để thúc đẩy tiến trình thực hiện các thỏa hiệp hiệp định này?

Nếu không thì Hiệp định gì cũng có thể chỉ là một giấy tờ.

Điểm rõ ràng và cần thiết là 8 tháng sau ngày ký hiệp định Elysée, quân đội Quốc gia hình thành nên một lực lượng tiên phong với 23 ngàn binh lính chính quy và hơn 20 chục ngàn dân quân. Mục tiêu đặt ra là 30 ngàn lính chính quy và 35 ngàn dân quân.

Điểm hình và tiêu biểu nhất là toàn bộ tinh thần Hoàng Yên do quân đội Quốc gia đảm trách. Để với trong Nam thì có khá nhiều tinh thần nằm trong tay quân đội Quốc gia như các tỉnh Tân An, Gò Công và Bến Tre.

Quân đội Việt Nam cũng thiết lập được 54 tiểu đoàn khinh binh (bataillons légers), phù hợp với chiến lược của Việt Nam. Quân số trừ đi của số lên đến con số 175.000 người ở Washington tài trợ. Quân đội Quốc gia nay không còn sát nhập vào quân đội Pháp (armée intégrée) mà là quân đội đồng minh (armée alliée). (Trích trong *Le Dragon d'Annam*, SM Báo Đại, trang 250-253)

Nhưng cũng cần nêu ra một điều là những người chung quanh ông Bộ Ngoại giao đã sao không ra gì. Phan Văn Giáo ngoài Trung, Bộ Ngoại giao Sài Gòn điều là những người cũng có một phần trách nhiệm cho Bộ Ngoại giao. Chủ tịch một người là ông Nguyễn Đ, chánh văn phòng mà Bộ Ngoại giao đã không tiếc lời khen ngợi. Nguyễn Đ, học ở Pháp, cùng với Ngô Đình Diệm là bộ trưởng chỉ thị, cùng làm việc ở Huế năm 1932 và cùng xin trở về nước với Bộ Ngoại giao. Một thời gian gia đình có mà vào tháng 8, 1945, Hồ Chí Minh đã mời làm cố vấn kinh tế. Chính ông Pignon đã giới thiệu Nguyễn Đ với Bộ Ngoại giao Việt:

Il allait se montrer pour moi un collaborateur dont la fidélité ne se démentira jamais. Partout, il me suivra comme mon ombre, accomplissant les tâches les plus délicates et souvent les plus

Nhìn Lại i Hiệp Địch Elysée (3)

Tác Giả: Nguyễn Văn Lạc

Thứ Năm, 23 Tháng 10 Năm 2008 07:21

---

pénibles avec une grande finesse d'intelligence et un dévouement à toute épreuve et aussi avec une dignité qui, parfois, donnait à son visage l'air d'un martyr portant sa croix.

(Le Dragon d'Annam, S.M Bao Dai, trang 258-259.

Ông Địch là một người có năng lực trung thành không thể chê vào đâu được. Đi đâu, ông cũng như cái bóng hình của tôi để chu toàn những nhiệm vụ được giao và phiến toái nhất với một sự tận tâm thông minh và một sự tận tâm qua rất nhiều thử thách, những việc cần làm mà một nhân cách mà đôi khi không một ông ta có đáng với một người đang phải gánh vác một cây thánh giá.

Nhiệm vụ của ông và phiến toái là những nhiệm vụ gì?

Những một một khác, phải nhìn nhận rằng Hiệp Địch Elysée là một giai đoạn chuyển tiếp của phải có trong tiến trình tiến tới một nền hòa bình, những người và được lập thành sự cho đất nước. Có thể có hai ba giai đoạn những người thuyết đó có thể đi tới được lập thành sự. Và người ta thì hỏi phải chăng chỉ có một người lập được một là tiến hành chiến tranh giải phóng như Việt Minh đã làm? Hay phải đất nước một người pháp toàn diện và chung cuộc như những người đòi hỏi của ông Diệm? Cái giá phải trả cho một cuộc chiến tranh giải phóng phải chăng là quá đắt và “không còn thì?”

Những người chúng ta biết và nhận thức rõ ràng những người chỉ đích của người có năng lực là tiến hành chiến tranh giải phóng trên toàn thế giới thì sẽ có thái độ như thế nào? Thuyết vậy, chỉ vậy mà chiến tranh được Trung Quốc và Trung và Trung xuất ông này ra một đội như là Đài Loan vào năm 1949. Mao Trạch Đông đã hỗ trợ cho Bắc Hàn một đội quân chiến tranh Nam Bắc Hàn, 1950 và tạo một dây chuyển chiến tranh giải phóng trên các nước khác.

Phản M đã trở về tiếp đem quân sang Nam Hàn cũng với một sự dũng mãnh chiến đấu của Bắc Hàn mà được sau là Trung Quốc

Nay thì cuộc chiến tranh Việt Pháp đã đi vào. Nó không còn là một chiến tranh chiến tranh của dân nữa. Những một đất nước, chiến tranh giải phóng, chiến tranh của dân thế kỷ 1950 chỉ còn là một tuyên truyền không hề không kém.

Không phải là một chiến tranh dành được lập, đánh đuổi một của dân Pháp như trước đây nữa. Kể từ năm 1950 với sự giúp đỡ vũ khí, quân nhu, quân lương, huấn luyện của Trung Quốc đã biến cuộc chiến của Việt Nam thành một chiến tranh ý thức hệ, giữa hai thế lực.

Đến năm 18/01/1950, Trung Quốc chính thức công nhận chính phủ Việt Minh. Tiếp theo đó là Liên Xô ngày 30/01/1950 và rồi đến lượt các nước Đông Âu và Bắc Triều Tiên công nhận. Võ Nguyên Giáp viết:

Không mấy một tháng sau khi tuyên bố thành lập nước Cộng hòa nhân dân, Trung Quốc báo tin sự công nhận của Việt Nam Dân chủ cộng hòa và đồng nghĩa ta sẽ có một sự tiếp cận Bắc Kinh.

Nhìn Lại Hiệp Định Elysée (3)

Tác Giả: Nguyễn Văn Lạc

Thứ Năm, 23 Tháng 10 Năm 2008 07:21

(Độc giả tại Điện Biên Phủ, Võ Nguyên Giáp, trang 13)

Tháng 8, 1950, Hồ Chí Minh tuyên bố rút tin và hành động vì đồng c hai nước đoàn anh công sự công nhân.

Nhưng quan trọng nhất là việc Hồ Chí Minh sang Liên Xô và gặp cả Staline và Mao Trạch Đông ở đây. Hồ Chí Minh xin Liên Xô trang bị 10 đội đoàn bộ binh và một trung đoàn pháo cao xạ. Stalin nói: *yêu cầu của Việt Nam không lớn. Nhưng nên có sự phân công giữa Trung Quốc và Liên Xô.*

Phản Mao Trạch Đông nói: *"Việt Nam cần trang bị 10 đội đoàn để đánh thực Pháp, thực cả một, hãy trang bị cho 6 đội đoàn có một triệu Bắc Việt Nam có thể đi ngay một số đội sang miền vũ khí bên phía Trung Quốc. Tình hình Quốc Tây sự là hậu phương thực tế của Việt Nam..."*

Tháng 10 1950, 2 trung đoàn của 308 đi theo đường Hà Giang qua Mông T (Vân Nam) nhận vũ khí. Tiếp đó 1 trung đoàn của 312 đi theo đường Cao Bằng để trang bị tiếp cho 2 trung đoàn khác phía Lào và chi viện trực tiếp cho đội phó và quân địch.

Và ông Giáp viết: *"Tôi nhớ dây Mác xung kích đội của ra khi đi hình chiến đấu của những trung đoàn chiến đấu"* (Trích Độc giả tại Điện Biên Phủ, Võ Nguyên Giáp, trang 14-15-16).

Các cán bộ nhận nhiệm vụ có một biên giới như La Quý Ba, Vi Quốc Thanh, Mai Gia Sinh, Mã Tây Phu. Đội biệt Trại Canh do chính Hồ Chí Minh khám nghiệm mới sang. Về thời hạn của "ta và địch", Võ Nguyên Giáp đánh giá: ta thời hạn 1 thì địch thời hạn 1,2. Ai tin đồng c, công tin.

Tôi không chắc chắn là ông Võ Nguyên Giáp đã viết đầy đủ về sự chi viện của Trung Quốc cho chiến trường Điện Biên Phủ. Xin ghi lại một vài con số về những tài liệu phương Tây để tiện đối chiếu so sánh.

- Theo Chinese United News Agency ở Hồng Kông thì vào 20 tháng 8 năm 1950, có khoảng 150.000 binh đội Trung Hoa Cộng Sản đã tập ở Côn Minh (Kun Ming) thu xếp hành Nam (Yun-Nam) để thực tiếp hỗ trợ cho Việt Minh.
- Theo Kwong Wah News Agency cũng ở Hồng Kông, có hai tu ch vũ khí của Trung Quốc để tiếp vũ khí cho Việt Minh.
- Cũng theo tin của China Tribune ở New York, cho hay cũng có hai tu ch vũ khí có tên là S.S Kuo Tai và S.S Kuo young ở Cộng Nam Kinh đã rời Cộng sang miền Bắc Bộ. (Trích trong *Viet Nam crisis*, Stephen Pan và Daniel Lyons, trang 25).

Nay thì phía Trung Quốc đã mở ra một nhu cầu tài liệu để nhằm hỗ trợ tin cậy của tướng Giáp và Hà Nội trong trận chiến Điện Biên Phủ. Giám tiếp, đội của North Carolina đã cho ra hành "Mao's China and the cold war"

Nhìn Lại Hiệp Ước Elysée (3)

Tác Giả: Nguyễn Văn Lạc

Thứ Năm, 23 Tháng 10 Năm 2008 07:21

---

của Jian Chen năm 2001, Và với

“China and the Viet Nam wars”

của Qiang Zhai năm 2000

Phản ứng của Việt thì tin là sẽ trợ giúp của Trung Cộng là yếu tố quyết định trong cán cân quyền lực về quân sự trong chiến tranh Đông Địch Biên Phủ.

Đúng như tôi tuyên bố của đại tá Irving Eishenhower trong bài diễn văn nhậm chức ở tòa nhà trắng vào năm 1952 như sau:

Le soldat francais en Indochine et le soldat américain en Corée combattent pour la même cause “Ainsi, pour les Américains, la guerre d’Indochine n’est plus une guerre coloniale, mais une guerre occidentale contre le communisme, une guerre qui tend à apporter la liberté au Viet Nam.

(Trích Báo Địch, Le Dragon d’Annam, trang 302)

Tóm tắt: *Ngược lại lính Pháp ở Đông Địch và ngược lại lính Mỹ ở Địch Hàn đều cùng chiến đấu chung cho cùng một mục đích. Vì vậy, đại Việt và ngược lại Mỹ, cuộc chiến ở Đông Địch không còn là một tranh chấp tranh chấp thu về địa phương, mà là một tranh chấp ở Tây Phương cũng tranh chấp vì chiến nghĩa của người, một cuộc chiến tranh nhằm đem lại tự do cho Việt Nam.*

Hiểu như thế, không thể có chiến tranh Đông Địch Biên Phủ nếu không có sự tài trợ của cộng sản Tàu cộng. Chiến tranh đó có ý nghĩa một cuộc chiến tranh giữa hai phe thù địch mà ngược lại Việt Nam chỉ là con bài thí.

Vì thế, cho dù Hiệp Ước Elysée có đem lại kết quả thế nào đi nữa thì Việt Minh vẫn tiếp tục chiến tranh, dành thắng lợi về cho riêng họ.

Trách nhiệm của họ đại Việt và họ cộng sản Việt Nam với Hiệp Ước Elysée là gì đó. Họ không chấp nhận bất cứ giới hạn pháp hay hiệp ước nào mà không có họ.

Đó là bài học của họ khi suy nghĩ về Hiệp Ước Elysée này.

Nay thì chúng ta có thể nhìn lại để thấy cộng sản Việt Nam đã không lý gì đến Hiệp Ước Elysée này và tiếp tục chiến tranh, hy sinh thêm biết bao sinh mạng người dân nhân danh để lập, thắng lợi nhưng chúng ta có thể tránh được nếu Hiệp Ước Elysée đã không được nhìn nhận chấp nhận vì tham vọng bá quyền của chiến nghĩa cộng sản.

Thật vậy, chiến nghĩa cộng sản trên toàn thế giới đã tiêu phí trên 100 triệu sinh linh trên thế giới nay như tiêu diệt hàng “thực phẩm nhân đạo” như tằm bươm, phong kiến và thực dân. Theo Jung Chang và Halliday trong *The Unknow Story*, xuất bản năm 2005, Mao Trạch Đông trách

Nhìn Lại Hiệp Định Elysée (3)

Tác Giả: Nguyễn Văn Lạc

Thứ Năm, 23 Tháng 10 Năm 2008 07:21

---

nhị m v cái ch t c a h n 70 tri u dân T u (who for decades held absolute power over the lives of one quarter of the world's population, was responsible for well over 70 millions deaths in peacetime, more than any other 20th century leader (Trích trong Los Angeles Times, April 13, 2008)

Ph n còn l i c a h n 30 tri u sinh linh là trách nhi m c a Joseph Stalin và đ ng b n.

Riêng Vi t Nam, n u ch k t 1946, H Chí Minh đã tiêu phí kho ng 5 tri u sinh m ng dân Vi t. Nghĩa là m t ph n t dân s ng i Vi t th i 1946 đã b hy sinh cho lá bài c a đ ng c ng s n Vi t Nam.

Nh ng khi c ng s n trên toàn th gi i s p đ thì th gi i đã không t n m t gi t máu. “T nó” tan rã. T nó s p đ . S ki n đã không c n t n m t gi t máu cũng đ khi n cho th gi i c ng s n tan rã đ đ nói lên tính cách phi lý và phi nhân c a nó c a cu c chi n tran này. Và ng i c ng s n Vi t Nam h n cũng nh n ra, tr c sau gì thì h cũng ch là cái đuôi th a c a m t ch nghĩa không có lý do đ t n t i.

M c đ u văn ki n này ch là m t gi i pháp giai đ o n, gi i pháp B o Đ i (La solution B o Đ i) đã là b c m đ u có th giúp chúng ta ti n đ c m t b c l n trên con đ ng tranh đ u giành đ c l p cho Vi t nam mà ch c ch n là chúng ta s không ph i ti p t c mang sinh m ng ng i Vi t Nam ra đ mua l y đ c l p t do n a. Chúng ta đã tránh đ c chi n tranh và ch c ch n đ t n nh ng gi t máu ch y ra vô ích. Nh ng vì đ ng C ng s n Vi t Nam b đ t ra bên ngoài Hi p đ nh, vì không đ c ký vào hi p đ nh đó nên h ti p t c chi n tranh, đ cu i cùng h đ c chia n a n c Vi t nam cho riêng h . H b ng lòng v i ph n bán đ c chia đó b t k s ph n đ t n c b chia c t làm hai. Nh ng ng i qu c gia đã không ch p nh n s phân chia đó. Nh ng ai còn cho r ng ch có c ng s n m i có công giành đ c l p, th ng nh t đ t n c b ng chi n tranh thì nên nhìn l i gi i pháp B o Đ i.

B o Đ i trên du thuy n *Panda*
Ngu n: wumingfoundation.com

c a ông - đi tìm đ c l p? (Cannes, 1954)

Nhìn Lại Hiệp Định Elysée (3)

Tác Giả: Nguyễn Văn Lộc

Thứ Năm, 23 Tháng 10 Năm 2008 07:21

Ngày đó, chúng ta có thể các yếu tố khách quan của tình hình thế giới để thu hút được lập. Xu hướng của thế giới là xóa bỏ nghĩa thuộc dân (décolonisation) trở lại sau như một bước ngoặt để tránh tranh chấp giữa các quốc gia thuộc địa và Cộng đồng S. Những người này đã dành lập để lập mà không cần mang sinh mệnh người dân ra thế chấp.

Cộng đồng Việt Nam đã nằm trong vòng tay của cuộc để đưa về địa phương và Cộng đồng S nên đã không nhìn ra cái xu hướng chính trị của thế giới. Họ nhìn ra, nhưng họ bỏ rằng bước đi nghĩa và quốc gia, bỏ đi tham vọng của họ nên họ cần như cần để lập, thế giới như: tham vọng của chúng ta trên toàn thế giới?

Người cộng đồng đã thế chấp để pháp B o Đ. Phải chăng, nếu để trên lập trình dân tộc, sẽ phải để thế chấp để coi như một phần của lập để lập, sẽ còn trên trình để lập và thế giới như thế?

Lịch sử sau này cho thấy, để pháp B o Đ là một thế chấp vì nhu cầu. Để pháp chính trị hay để pháp B o Đ đã không phải là một di sản chính trị đem thế chấp và thế giới cho Việt Nam.

Chúng ta là người ta đã thế chấp để pháp chính trị của và bước đi của chúng ta chi tiết thế giới quân sự là Đ o Biên Phòng.

Ngày của chi tiết thế giới này cũng không phải là để pháp chung của hòa bình và để lập cho Việt Nam.

Và một người để bước đi, để pháp quân sự đã thế chấp thêm bước đi là xấp xỉ máu của sau này?

Vì thế giới cá nhân, có lịch mình B o Đ là người thu nhập như thế. Nay họ sẽ lập để của Pháp cho thấy một cách không thế giới thế giới là của hoàng có để 4 máy bay DC-3, một máy bay B-24 sáu chỗ, một B-29 và một máy bay để thi nhào lộn. Phần Thế giới Queille đã thế giới ông một du thuyền hàng trăm triệu franc, du thuyền y-át Jajusy. Rồi xe Mercedes, một 4 thế, có kính dày trên 3 cm, vỏ thép thế giới để thế giới lập, 4 chiếc Limousine M. Ngoài ra còn các xe thể thao Ferreri hay Bentley. (CAOM, Họ sẽ lập để của Pháp quốc H i ngo i-SPCE 376, các năm 1949-1950, trích lập trong bài của Nguyễn Gia Kiêng, đăng trên Thông lập)

Nhìn Lạ i Hiệp p Địch nh Elysée (3)

Tác Giả: Nguyán Văn Lác

Thứ Năm, 23 Tháng 10 Năm 2008 07:21

After the passing of de Latre in January 1952, Minister Láouzeaux took over as high commissioner while retaining his ministerial function. This double title—minister and commissioner—gave him unlimited power, which he used to corrupt the entire system. He helped Bao Dai cast off his national ambitions for personal advantages. Indeed, Bao Dai was no longer the Hong Kong poor devil. His position incidentally increased with each new cabinet. By 1955, his monthly amount to 7 million piastres (119 million francs) per month; under Nguyen Phan Long, he received \$200,000 per month; under Tran Van Hoa \$350,000.

THE FRANCO-INDOCHINESE WAR

157

His association with Bay Vien, chief of the Binh Xuyen gang, who concurrently ran the Grand Monde casino, the huge Binh Khang prostitution park, and the Saigon city police, enabled him to collect a monthly 1.2 million piastres. He also pocketed from Bay Vien 40 million piastres for the control of the Saigon police. This led some Western observers to declare that Bay Vien was a unique politician to concurrently run police administration and coin game management in the history of Vietnam. As for General Xuan, after one year as president of the Central Government, he had 10,000,000 piastres in his BIC account.¹⁹ In 1952, as rumors circulated around cabinet turnover, U.S. Ambassador Heath, after some investigation, reported to his government. All ended up with a parliamentary inquiry from the French government and the subsequent recall of Láouzeaux.

Địch nh Elysée là một hệ thống chính trị độc tài, dựa trên sự đồng lõa giữa các thế lực quân sự và chính trị, nhằm mục đích duy trì quyền lợi của các thế lực này. Hệ thống này đã gây ra sự bất ổn định và suy thoái kinh tế cho Việt Nam.